

God inddragelse af børnene

Barnet skal have en stærkere og tydeligere stemme i børnesagerne. Barnets inddragelse i sin egen sag er altafgørende, fordi barnet er den væsentligste kilde, når man skal afklare, hvad der er nødvendigt og virksomt, og fordi barnets medejerskab til indsatsen (afpasset efter alder) er afgørende.

Børnenes inddragelse er gennem flere år blevet bedre. Både med lovgivning og ved afholdelse af samtalerne i børnesagerne. Børnebarometeret viser fx, at der gennemføres børnesamtale i 94 % af sagerne ved den børnefaglige undersøgelse.

Men socialrådgiverne fortæller, at der er samtaler, der ikke bliver holdt på grund af manglende tid, og at kvaliteten af samtalerne i nogle tilfælde kan diskuteres. De fortæller også om problemer med at sikre opfølgningen i anbringelsessagerne. Trivselsundersøgelsen på opholdssteder og døgninstitutioner viser også, at børnene ikke føler sig inddraget nok.

Inddragelsen af børnene i deres egen sag bl.a. via børnesamtalen skal være bedre. Børnesamtalerne er en kompetence, socialrådgiverne har gennem deres uddannelse, men børnesamtalerne er komplicerede. De skal give sagsbehandlerne kendskab til barnet, skal inddrage og lytte til barnets oplevelse og dets holdning til det videre forløb og skal sikre, at børnene generelt føler sig hørt, inddraget og lyttet til.

Børnesamtalerne vil variere efter børnenes alder og efter, om det er en udredende eller opfølgende samtale.

Børneinddragelse kræver tid, tillid og relationer, og den kræver kontinuitet hos de socialrådgivere, der har børnenes sag.

De konkrete forslag er:

Børnenes inddragelse og børnesamtalen bør kulegraves og udvikles. Med inddragelse af nuværende og tidligere anbragte skal det undersøges grundigt, hvordan inddragelsen bliver bedst mulig. Hvordan den bedste børnesamtale gennemføres. Med hvilken frekvens, børnene skal inddrages, og på hvilken måde. Kan man fx med et selvevalueringsprogram som Feedback Informed Treatment (FIT) sikre, at inddragelsen er tilfredsstillende set med børnenes øjne.

Socialrådgiverne har opgaverne med sagsbehandlingen og med myndighedsbeslutningerne i den. Det gælder også børnesamtalerne i forbindelse med sagen. **Socialrådgiverne skal også have dette ansvar fremover.**

Socialrådgiverne fortæller, at det tager tid at inddrage børnene optimalt. Det kræver møder (nogle langt væk) og en sikker kontakt til børnene. En god inddragelse i sagerne forudsætter derfor et **lavere sagstal** for socialrådgiverne.

Alle socialrådgivere med børnesager skal have en **obligatorisk videreuddannelse**, der især skal styrke deres evne til at gennemføre gode børnesamtaler og sikre en løbende inddragelse af børnene. Se nærmere om forslaget i notat om ”De rigtige kompetencer til anbringelsessagerne”.

Der skal være **en fast myndighedsperson** til anbragte børn, som barnet kender og møder jævnligt, og som det kan komme i forbindelse med, når det ønsker det. Det vil normalt være socialrådgiveren, der har sagen, men kan også være en anden, der har myndighedskompetence i sagen. Myndighedspersonen skal have tid og mulighed for at skabe og vedligeholde en relation til barnet. Der skal også sikres gode overlap, når sagen videregives til en ny ansvarlig person i sagen.

Alle anbragte børn skal have en **’Barnets livsbog’**, der med billeder, historier og evt. dokumenter samler vigtige begivenheder i barnets liv i en form, som barnet selv kan tage til sig. Det skal være et it-støttet redskab, hvor ansatte og andre involverede i barnets liv forpligtes til at bidrage med hændelser og fortællinger om barnets liv. Kommunen skal have ansvaret for, at bogen udarbejdes.

Det skal sikres, at alle relevante **akter i børnesagerne arkiveres** og bevares, så tidligere anbragte som voksne kan sætte sig ind i, hvad der er sket i forbindelse med anbringelsen. I dag forsvinder de ofte, eller de makuleres, når der er gået nogen tid.

Dansk Socialrådgiverforening